

ærede Justitsminister i Dag, idet han udtalte, at det var et Spørgsmaal, der ikke laa under Rigsdagens Ressort. Ja, det kan maaske siges, og siges med Rette, at det ikke er Rigsdagen, der gør Folk til Ridder af Dannebrog eller lignende (*Christian Rasmussen*: Heldigvis!) . . . Ja, heldigvis, men jeg mener dog, at Folk maa kunne forlange, at Rigsdagen yder dem en Beskyttelse mod den Tort at blive gjort til Ridder af Dannebrog. Jeg synes, at Rigsdagen maa kunne beskytte Folk mod, at der overgaar dem noget saadant . . .

Formanden: Jeg tror dog, at et noget lempeligere Udtryk vilde være heldigt.

Slengerik: Det gør mig ondt, at jeg ikke har noget lempeligere Udtryk ved Haanden om dette Spørgsmaal, ellers skulde jeg med største Fornøjelse anvende det. Hvorvidt man vil gaa med Hensyn til Ud nævnelser, kan jeg ikke sige noget om, men i det Tilfælde, at man skulde komme alt for vidt paa den Bane med at gøre Folk til Ridder af Dannebrog og dekorere dem, kunde der være Grund til at bruge et Udtryk som det, jeg brugte, selv om den højtærede Formand ikke ønsker, at det skal bruges. Man kunde jo komme saa vidt, at det Spørgsmaal, der før har lydt til en Mand: „Hvad har du gjort, siden du er bleven Ridder af Dannebrog“, kunde komme til at lyde saaledes: „Hvad har du gjort, siden du ikke er bleven noget“, saa at det herefter næsten blev anset for noget uhæderligt, naar en Mand ikke blev dekoreret, og det var dog at drive det vel vidt. Men jeg tror ogsaa, at der i Dommerstanden findes Folk, der kunde have Lyst til at bruge et lige saa stærkt Udtryk som det, jeg brugte, og som blev paataalt af Formanden. Lad os tage det Eksempel, at der i den provisoriske Periode, da der blev anlagt en Masse Sager, ogsaa blev anlagt en Majestætsfornærmelsessag mod en Mand, at han blev dømt, og 14 Dage efter blev hans Dommer gjort til Ridder af Dannebrog. Jeg kunde forstaa Dommerne, om de da vilde komme til Rigsdagen og sige: „Beskyt os dog mod denne Nedværdigelse.“ Jeg finder det derfor absolut rigtigt at fastholde det af Udvalget stillede Ændringsforslag. Man har gjort, hvad man kunde, for at beskytte de Dommere, der muligvis ville dømme anderledes, end Regeringen kunde ønske det. De kunne ikke afskediges. Men jeg synes ogsaa, at vi maa have Ret til at beskytte de Dommere, der dømme, som de

en Gang gøre, mod at faa Udseende af, at de kunde ønske at modtage ministerielle Drikkepenge. Forholdet er i Virkeligheden det, at naar en Dommer dømmer i en Sag, har han Ret til at vise den Mand bort, der kommer til ham og vil byde ham Penge, fordi han har dømt saadan og saadan; men det vil falde temmelig vanskeligt for en Dommer, der har dømt i en Sag, som jeg nys omtalte, at afvise det, naar der tildeles ham et Ridderkors eller noget lignende. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale at stemme for Udvalgets Ændringsforslag.

Justitsministeren (Alberti): Uden at jeg skal komme videre ind paa det ærede Medlems ejendommelige Udtalelser, skal jeg kun tillade mig at gøre opmærksom paa, at ingen her til Lands bliver dekoreret mod sin Villie.

Formanden: Jeg skal hermed afbryde Forhandlingerne i Dag.

Næste Møde holdes i Morgen, den 13. Kl. 1, og Dagsordenen er da:

Fortsættelse af anden Behandling af:

Forslag til Lov om Rettens Pleje.

Mødet hævet Kl. 3. 55'.

23de Møde.

Torsdag den 13. November, Kl. 1.

Formanden: Ved Skrivelse af 12. ds. meddeler Ministeren for offentlige Arbejder, at han i Landstinget har fremsat:

Forslag til Lov om Statsbanernes Ordning;

Forslag til Lov om Statsbanernes Takser og

Forslag til Lønningslov for Telegrafvæsenet.